

Frå mine landpostbud-dager 1910 - 1918

Av Johan O. Sørлие.

XVI

En haustdag i 1917 då jeg hadde vært i Grasmyrskogen med posten, og på vei derfrå til Grasmyrbotn. Var kommet til Lakselva var denne allereia islagt, antakelig den foregående dag. Jeg var ikke sikker på om isen bar, men syntes det var for langt å gå ned til Lakselvnesbukta for derfrå med båtskyss å komme over elva til Grasmyr-sia. Jeg bestemte meg då å prøve å gå isen på elva der oppe kor jeg nå stod. Det gikk bra til jeg var kommet omtrent mitt på elva. Då brast isen og så stod jeg der i det opne elvevatnet som nådde meg nesten opp til kness. I det samme jeg plumpet ned i det kalde isvatnet kjente jeg kor det skar i brystet av kuldefornemmelse. Men jeg måtte likevel bryte meg gjennom isen til jeg var kommet over elva. Og med våte føtter var det å traske i det sølete føre som det då var over åsen til Grasmyrbotn. Og då det nå var sein kveld blei jeg liggende natta over i Grasmyrbotn hos Laurits Simonsen, hos kem jeg og hadde begynt å levere posten. Jeg har ennå i frisk minne hvilket strev det var å få de våte strømpa av bena den kveld jeg skulle legge meg i det anviste soveværelse oppå loftet. Sjøl om jeg ikke var aleine om det, men var assistert av hushjelpa der på gården den gode tjenestvillige Aslaug. —

Det var ikke bare gode dager jeg hadde de 8 år jeg gikk med posten. Aa, nei da — — jeg sleit mye vont og!

Engang møtte jeg under min postbefordring på veien ved Laukhella en eldre mann. Han sa til meg: «Du har det godt. Du tjener penger på en lettvent måte.»

«Var du i mitt sted hadde du ikke sagt det» var den lille replikk jeg i forbifarten hadde å sei til denne mann.